JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER
27 päivänä helmikuuta 1997 *

1. Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kaksi kannetta yhteisöjen tuomioistuimeen 21.8.1996 jättämillään kannekirjelmillä, joissa se vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 91/157/ETY [1] ja direktiivin 93/86/ETY [2] mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyissä määräajoissa kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti päätti yhdistää 11.2.1997 antamallaan määräyksellä kyseiset asiat.

2. Direktiivillä 91/157/ETY on tarkoitus yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden säännöksiä, jotka koskevat vaarallisia aineita sisältävien käytettyjen paristojen ja akkujen hyödyntämistä ja käsittelyä, ja sen 11 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 18.9.1992 mennessä ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3. Direktiivillä 93/86/ETY puolestaan otetaan käyttöön direktiivin 91/157/ETY 4 artiklassa tarkoitettu paristojen ja akkujen merkintäjärjestelmä, ja sen 7 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 31.12.1993 mennessä ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

4. Koska komissio ei saanut mitään tietoa siitä, että nämä direktiivit olisi saatettu osaksi Ranskan oikeusjärjestystä säädettyjen määräaikojen kuluessa, se aloitti perustamissopimuksen 169 artiklassa säännellyn jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Komissio kehotti direktiiviä 91/157/ETY koskevalla virallisella huomautuksella, joka oli päivätty 21.12.1992, ja direktiiviä 93/86/ETY koskevalla virallisella huomautuksella, joka oli päivätty 10.2.1994, Ranskan hallitusta esittämään huomautuksensa kyseisten direktiivien täytäntöönpanon laiminlyönnistä.

5. Direktiivin 91/157/ETY osalta Ranskan hallitus ilmoitti komissiolle 11.3.1993, että ehdotus asetukseksi (décret), jolla täytäntöönpantaisiin tämä direktiivi, oli annettu eri

* Alkuperäinen kieli: espanja.

1 — Vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/157/ETY (EYVL L 78, s. 38).

2 — Vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 4 päivänä lokakuuta 1993 annettu komission direktiivi 93/86/ETY (EYVL L 264, s. 51).

ministeriöiden käsiteltäväksi ja että tämän ehdotuksen teksti toimitettaisiin komissiolle viipymättä. Direktiiviä 93/86/ETY koskevaan viralliseen huomautukseen Ranskan hallitus ei vastannut.

6. Koska komissiolle ei ollut ilmoitettu mistään kansallisista säännöksistä, joilla kyseiset direktiivit pantaisiin täytäntöön, komissio lähetti Ranskan hallitukselle 25.10.1993 (direktiivi 91/157/ETY) ja 14.11.1994 (direktiivi 93/86/ETY) perustellut lausunnot, joissa se kehotti Ranskan hallitusta ryhtymään perusteltujen lausuntojen noudattamisen edellyttämiin toimenpiteisiin kahden kuukauden määräajassa.

7. Koska Ranskan hallitus ei vastannut komissiolle, komissio lähetti sille 18.5.1995 teleksin, jossa todettiin, että komission olisi jatkettava menettelyä laiminlyönnin toteamiseksi, jos Ranskan hallitus ei toimittaisi komissiolle hyväksyttyä asetusta tai lopullista asetusehdotusta ja asetuksen antamisaikataulua kahdenkymmenen päivän määräajassa.

8. Vastauksena mainittuihin perusteltuihin lausuntoihin ja teleksiin Ranskan hallitus toimitti 13.6.1995 päivätyssä kirjeessään komissiolle asetusehdotuksen, joka koski paristojen ja akkujen markkinoille saattamista sekä käytettyjen paristojen ja akkujen käsittelyä ja jolla oli tarkoitus panna täytäntöön direktiivi 91/157/ETY, ja ministeriön päätösehdotuksen, jolla oli tarkoitus panna täytäntöön direktiivi 93/86/ETY. Tässä kirjeessä todettiin myös, että molemmat ehdotukset voitaisiin hyväksyä vuoden 1995 kuluessa.

9. Ranskan hallitus ilmoitti 9.4.1996 päivätyllä kirjeellään komissiolle, että ministeriön päätösehdotuksesta, jolla oli tarkoitus panna täytäntöön direktiivi 93/86/ETY, oli päätetty luopua ja että sen sisältö oli tarkoitus liittää asetukseen, jolla pantaisiin täytäntöön direktiivi 91/157/ETY. Komissiolle ilmoitettiin myös, että asetus oli parhaillaan pääministerin vahvistettavana.

10. Koska Ranska ei edelleenkään ilmoittanut komissiolle toimenpiteistä, joilla kyseiset direktiivit olisi täytäntöönpantu, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevat kanteet yhteisöjen tuomioistuimessa.

11. Kuten komissio on todennut kannekirjelmissään, Ranskalla oli EY:n perustamissopimuksen 5 ja 189 artiklan sekä direktiivin 91/157/ETY 11 artiklan ja direktiivin 93/86/ETY 7 artiklan perusteella velvollisuus saattaa kyseiset direktiivit osaksi kansallista oikeusjärjestystään direktiiveissä säädetyissä määräajoissa. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi vedota sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin

tai tilaan perusteluna sille, ettei se ole noudattanut direktiiveissä säädettyjä velvoitteita tai määräaikoja.

12. Näissä asioissa antamissaan vastineissa Ranskan hallitus myöntää, ettei se ole täytäntöönpannut kyseisiä direktiivejä, ja toteaa, että asetustekstin laatimisessa ilmenneiden teknisten ongelmien vuoksi Ranskan hallitus laati uuden ehdotuksen säädökseksi, jolla nämä direktiivit täytäntöönpantaisiin, ja että tätä ehdotusta ollaan parhaillaan hyväksymässä.

13. Tämän perusteella komission kanteita on pidettävä perusteltuina, koska on riidattomasti näytetty toteen, että Ranskan tasavalta ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin 91/157/ETY ja direktiivin 93/86/ETY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

14. Koska komission kanteet ovat kokonaisuudessaan perusteltuja ja koska komission vaatimukset on näin ollen hyväksyttävä, Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

15. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY 11 artiklan ja direktiivin 91/157/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 4 päivänä lokakuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/86/ETY 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;

2) velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.